

[Lone Dybkjær]

endvidere – og det vil jeg understrege – at Christiania medvirker til en løbende indsats for begrænsning af hashmarkedet og andre ulovligheder, der måtte være.

Dette må være de rammer, hvorunder Christianias fremtid skal fastlægges, og det ser vi som den eneste mulighed for en positiv udvikling og også som et alternativ til den laden-stå-til, som vi i virkeligheden har været igennem i mange år, og som vil skabe endnu større økonomiske og menneskelige problemer, hvis den får lov at fortsætte.

Birgith Mogensen (CD):

I 1971 besatte en flok såkaldte samfundsoprørere det nedlagte militærområde på Amager. Det var regulær selvtægt og overtrædelse af dansk lovgivning. Det er nemt at være bagklog, men naturligvis burde politiet omgående have ryddet hele området.

I 1975 vedtog folketinget, at Christiania skulle afvikles og rømmes inden for et år. Benspænd fra inkompetent side fik saboteret denne bestemmelse. Det var første gang i denne maratonsag, at folketinget blev til grin, men det var ikke sidste gang. En højesteretsdom i 1978 sanktionerede også, at den såkaldte fristad skulle afvikles, men så gik Christianias politiske venner i aktion. 5–6 dage efter højesteretsdommen stillede 4 socialdemokrater følgende forespørgsel til forsvarsminister Søgaard: »Hvilke oplysninger kan ministeren give om regeringens hensigter med hensyn til Christiania på baggrund af højesterets dom pr. 2. februar 1978?«

Hr. Søgaards svar indeholdt bl.a. en påmindelse om, at folketinget den 30. marts 1976 opfordrede regeringen til at gennemføre den pr. 10. april 1975 vedtagne rømning af Christianiaområdet inden 1. april 1976. Dette var som bekendt ikke sket, og en landsretsdom af 10. februar 1977, som også tilpligtede beboerne at flytte, førte heller ikke til noget. Derfor måtte højesteret som omtalt gentage rømningsdirektiverne, som altså heller ikke blev efterkommet. Og det tror pokker!

Den daværende forsvarsminister siger i slutningen af sit indlæg, at regeringen ikke finder det rimeligt at foretage en afvikling over hals og hoved, fordi alle overvejelserne om arealanvendelsen alligevel ikke er afsluttet. I parentes beder jeg folketingets medlemmer erindre, at på daværende tidspunkt hav-

de området været illegalt erobret i knap 7 år. Altså: man red ikke den dag, man sadlede, når det drejede sig om en endelig varig planlægning for området til andet brug, og hvorfor man ikke gjorde det, blev vi alle klar over under resten af debatten den 8. februar 1978.

Hr. Tastesen fortalte tårevædet om alle de stakkels hjemløse mennesker, som havde besat området, om deres dybe sociale problemer, alkohol- og narkotikamisbrug osv. Med modsat fortegn var det til at tudbrøle over. Han løb simpelt hen fra det ansvar, som hans parti og regeringen havde, nemlig at genhuse disse mennesker, at skaffe institutionspladser til narkomaner og alkoholikere osv. Hr. Tastesen forsøgte simpelt hen at male alt det sorte forårsgrønt ved at slutte af med at fremhæve Christianias positive betydning med hensyn til et alternativt samfund for frie mennesker, et socialt eksperiment, som man ikke skulle undervurdere, osv.

Debatten den 8. februar 1978 sluttede med, at folketinget tog hr. Søgaards redegørelse til efterretning. Det fremgik af redegørelsen, at man burde lade den midlertidige benyttelse af området fortsætte, indtil en godkendt lokalplan kunne iværksættes. Antagelsen var, at der ville forløbe 2–3 år, inden området kunne anvendes til bebyggelse eller andet formål. Kort sagt: Christianias venner fik forhalet rømningen af området endnu en gang.

Tiden går, og den 16. marts 1982 stod der igen Christiania på recepten. I mellemtiden havde konsulentfirmaet Møller & Grønborg udarbejdet en skitse for en eventuel fremtidig anvendelse af Christianiaarealerne. Titel: Etablering af en forsøgsby. Christianias venner var ikke særlig begejstrede for planen, der skitserede fire modeller. De partier, som ønskede arealet rømmet, råbte heller ikke hurra, og christianitterne sagde: »Fri os fra det onde!«

Miljøminister Erik Holst konkluderede, at Christiania skal leve, men narko- og anden kriminalitet skal ophøre. Danmarks lovgivning gælder også for Christiania.

Hr. Camre og hr. Ole Espersen havde overtaget den ildhurolle, som hr. Tastesen udviste under debatten den 8. februar 1978. Til begge de herrers ros skal dog siges, at den idealistiske socialt eksperiment-idé var kølnet mærkbart i de forløbne ca. 4 år. Hr.